

ждава Апостолъ Павелъ, “дарове же и жертвы при, носатся . . . даже до времени исправленія належаща . . .” (во Евр: в. 9—10.)

З а щ њ н и к о й н е с ѡ ѡ п р а в д ѡ в а
с з з а к ѡ н з а т з .

(5) Воистинну законъ атъ е даденъ, да бы стана налъ человекъ црѣбенъ предъ Бѡга, кога го исплани съвършенно: какъ то именовъ е написано това, “Сотворивый та человекъ живъ вѣдетъ въ нихъ . . .” (Левит:) Но понеже “ вси согрѣшиша, и лишени сѣтъ славы Бѡжїа . . .” (къ Рим: в. 23.) Тогѡ ради законъ атъ ѡстана налъ бесполезенъ, слѣдователно законъ атъ ѡ наша та нѣмощь изгубилъ си сила та, чрезъ коѡто бы могли ни да сѡ ѡправдаемы предъ Бѡга, по Апостолско то слово “ Въ законѣ никтоже ѡправдается ѡ Бѡга . . .” (Галат: в. 11.)

В з щ њ е п о л ѣ з е н з н ѡ м з з а к ѡ н з а т з .

Но премѡдрѣиши Бѡгъ изнамѣри на дрѡго средство чрезъ коѡто да бы стана налъ намъ законъ атъ полезенъ: а именовъ, оупотребилъ законъ атъ да бы предѡготовилъ насъ къмъ вѣра та Хрїстова: и това предѡготовенїе сѣстои въ това. Законъ атъ показва намъ, какъ смѣ пристѣпници и повинны на Бѡжїето сѣдовище, и вѡди насъ, катѡ за рѣка та при ѡправдателя нашего Иисуса Хрїста. И заради това намирътсѡ ясны свидѣтельства во свѡтоѡ Писанїе, “ тѣмже законъ прѣстѡнъ намъ вѣсть во Хрїста, да ѡ вѣры ѡправдимсѡ . . .” (къ Гал: в. 24.) И пакъ, “ Ничтѡже во совершилъ за-